

РЕШЕНИЕ

№ 6328

гр. София, 17.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова

Мария Стоева

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **280** по описа за **2026** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение № 4565 / 16. 12. 2025 г. по НАХД № 12392 / 2025 г., Софийски районен съд, НО - 2 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № Р-10-130 / 01. 08. 2025 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на „Дженерали Застраховане“ АД, е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв., на основание чл. 644, ал. 2, предл. 2, вр. ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането /КЗ/, за нарушение по чл. 108, ал. 2, вр. ал. 1 от КЗ.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от процесуалния представител на „Дженерали Застраховане“ АД, с която се моли да бъде отменено решението на СРС като неправилно и незаконосъобразно. Твърди, че не е съставен акт по чл. 19, ал. 6 от ЗКФН, налице е произнасяне от страна на застрахователя с издаването на възлагателно писмо, неспазването на срока не влечало санкция, както и че наложеното наказание е несправедливо.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, не се явява и не се представлява. Чрез депозираните писмени бележки, моли да се отмени съдебното решение, както и потвърденото с него НП. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС.

Подобни съображения излага в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и

възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, въззивния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля С. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правни констатации на въззивния съд.

Установено е, че с жалба вх. № 91-02-1096 / 10. 12. 2024 г. „Александър Лес“ ЕООД, С., е сезирало КФН, че застрахователното дружество „Дженерали Застраховане“ АД неоснователно се забавя с произнасянето по застрахователна претенция. При извършената проверка от страна на КФН се установило, че горепосоченото дружество е завело щета №[ЕИК] /26. 02. 2024 г. по повод нанесени увреждания на МПС при настъпило ПТП, на основание договор за имуществена застраховка „Каско на МПС.

С писмо от 06. 03. 2024 г. застрахователят поиска допълнителни доказателства, като такива са му представени на 12. 03. 2024 г., включително фактура от 11. 03. 2024 г. за изваждане на композицията, спасяване, претоварване и почистване на замърсената почва.

На 05. 04. 2024 г. е извършен оглед на автомобила, а на 08. 04. 2024 г. са представени допълнителни доказателства.

На 09. 04. 2024 г. застрахователят е издал възлагателно писмо до оторизиран сервиз за ремонт след извършване на предварителен оглед и съгласуване на проформа фактура.

На 18. 04. 2024 г. застрахованото лице е представило превод на вече представената фактура от 11. 03. 2024 г., както и фактура от 21. 03. 2024 г. за репатриране на автомобила от Германия до България.

На 10. 12. 2024 г. „Александър Лес“ ЕООД, С. е подало жалба до застрахователя за забавеното произнасяне, като е сезирало и КФН.

На 17. 12. 2024 г. е извършен допълнителен оглед от оторизирания сервиз, като е посочено, че се очаква към 13. 01. 2025 г. представянето на проформа фактура.

На 18. 12. 2024 г. застрахователят се произнесъл по жалбата, като е налице отказ от плащане по отношение на разходите по фактурата от 11. 03. 2024 г., като с платежно нареждане от 23. 12. 2024 г. е извършено плащане по фактурата от 21. 03. 2024 г.

На 26. 02. 2025 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение, връчен на същата дата на пълномощник на застрахователното дружество.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и процесното НП № Р-10-130 / 01. 08. 2025 г. от заместник- председателя на Комисията за финансов надзор.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Мотивите на въззивното решение съдържат и точно установена фактическа обстановка по делото, съответстваща на събраните доказателства, и правилни изводи, направени въз основа на установените факти, които настоящият състав възприема изцяло.

В същото време така изложените доводи за незаконосъобразност на издаденото НП са обсъдени подробно от въззивния съд и са приети за неоснователни. Както беше посочено по-горе, касационната инстанция напълно споделя изложените от СРС мотиви за неоснователност на подадената жалба.

По съществуващото на спора СРС правилно е установил, че жалбоподателят е осъществил състава на нарушение по чл. 108, ал. 2 от КЗ, поради което правилно е ангажирана и административно-наказателната му отговорност.

Съгласно чл. 108, ал. 2 от КЗ, когато не са представени всички доказателства по чл. 106 по застраховките по ал. 1, с изключение на застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, застрахователят е длъжен да се произнесе по един от начините по ал. 1 не по-късно от 6 месеца от датата на предявяването на претенцията.

В конкретния случай, със заявената претенция се иска изплащане на застрахователно обезщетение за възстановяване на застрахованото МПС, за транспортирането му до България и за дейностите по изваждането на композицията, спасяване, претоварване и почистване на замърсената почва.

Доколкото претенцията е заявена на 26. 02. 2024 г., срокът за произнасяне изтича на 26. 08. 2024 г. Към тази дата няма издадена проформа фактура от оторизирания автосервиз, поради което не е започнал да тече 15-дневния срок по ал. 1 на чл. 108 от КЗ, но следва да се приложи именно срока по чл. 108, ал. 2 от КЗ, по отношение на обезщетението за възстановяване на застрахованото МПС.

По отношение на претенцията на транспортирането му до България и за дейностите по изваждането на композицията, спасяване, претоварване и почистване на замърсената почва е налице единствено плащане за транспорта и това е станало на 23. 12. 2024 г., което също след законоустановения срок за това.

По делото безспорно е установено, че към дата 26. 08. 2024 г. не е налице произнасяне от страна на дружеството по редовно заведена щета и доколкото се касае за административно нарушение извършено чрез бездействие в рамките на задължението за определено действие в законоустановен срок, то след неговото изтичане е осъществен състава на конкретното административно нарушение.

Съдът намира, за неоснователни доводите, че нямало издаден акт по чл. 19, ал. 6 от ЗКФН, тъй като предвидения в тази разпоредба констативен документ касае извършването на проверки, докато в конкретния случай съставения АУАН е поставил началото на административнонаказателното производство, съобразно чл. 36, ал. 1 от ЗАНН.

Неоснователно е искането за намаляване размера на санкцията и заявените доводи за несправедливост на наказанието, тъй като не са налице предпоставките за това. Доколкото това не е първото нарушение на жалбоподателя, същият е наказан при условията на повторност, като минималния размер на имуществената санкция в този случай е 2000 лв., а максималната – 40 000 лв. От страна на АНО са изложени доводи, че предвид закъснението от почти 4 месеца следва размерът да е над минимума по закон, като тези доводи се споделят и от настоящия съдебен състав. Видно е, че размера на санкцията е малко над минимума, а в същото време закъснението да се произнесе е значително, поради което не са налице основания за намаляването на този размер.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на въззивното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

Този изход на спора обуславя основателност на претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл.63д, ал.4, вр. ал.1 и ал.5 ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, което е размер от 130 до 190 лв., поради което съдът намира, че следва да присъди такова в размер близо до минимума, а именно – 70 евро.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град – XVII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4565 / 16. 12. 2025 г. по НАХД № 12392 / 2025 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 2-ри състав.

ОСЪЖДА „Дженерали Застраховане” АД, [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за финансов надзор, юрисконсултско възнаграждение в размер на 70 (седемдесет) евро.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.